

Terenurile agricole și pășunile oferă posibilități de hrănire pentru răpitoarele aflate în migrație, iar pădurile sunt folosite ca loc de înoptare.

În anul 2002 Asociația Grupul Milvus a organizat aici tabăra de studiere a migrației păsărilor răpitoare diurne. Acest proiect a fost primul de acest gen organizat în România. Între 1 septembrie și 29 octombrie membrii grupului au efectuat observații zilnice din același punct de observare. Au fost numărate 10663 de exemplare migratoare aparținând la 26 de specii. Dintre acestea 9 sunt migratoare, iar 17 specii sunt considerate parțial migratoare. S-a constatat apariția a 4 specii care sunt considerate specii vulnerabile sau periclitare pe plan mondial: Codalbul *Haliaeetus albicilla*, Eretele alb *Circus macrourus*, Acvila țipătoare mare *Aquila clanga* și Acvila de câmp *Aquila heliaca*.

Cel mai mare număr de păsări migratoare numărate într-o singură zi a fost de 2552 exemplare. Cele mai reprezentative specii pentru acest punct de observare au fost: Șorecarul comun *Buteo b. vulpinus*, Acvila țipătoare mică *Aquila pomarina*, Viesparul *Pernis apivorus*, Eretele de stuf *Circus aeroginosus* și Uliul păsărar *Accipiter nisus*.

● - Măcin Lookout

Asociația "Grupul Milvus"
România, 4300 Tirgu Mures, str. Crinului nr. 22
Tel/fax: +40 (0)265-164726; E-mail: milvus@fx.ro

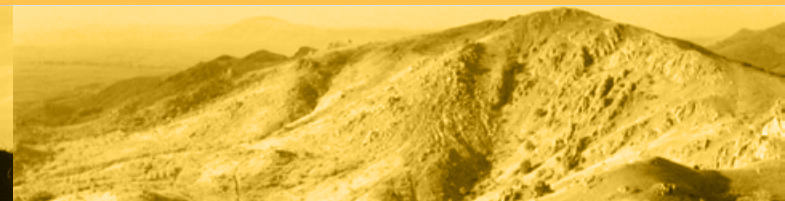
Pentru informații detaliate consultați
pagina de internet: www.milvus.ro

Migrația păsărilor răpitoare diurne

Proiect finanțat de
The Explorers Club Exploration Fund

În fiecare an, milioane de păsări răpitoare migrează din locurile de cuibărit spre teritoriile de iernat. Migrația răpitoarelor oferă un real spectacol, din cel puțin două motive:

- mai toate speciile de răpitoare călătoresc în timpul zilei
- în unele zone strategice se pot observa mari aglomerări de păsări

Păsările răpitoare, ca și alte specii, migrează deoarece hrana se împuținează odată cu sfârșitul verii. Cele mai multe păsări din Europa ierneză în Africa sau în Sudul Europei dar unele exemplare ajung chiar și în Orientul Apropiat.

Cele mai cunoscute trasee de migrație sunt:

- Ruta Scandinaviei de Sud
- Ruta Baltică
- Ruta Trans Iberică
- Ruta Central Mediterană
- Via Pontica (partea vestică a Mării Negre)
- Ruta Trans Caucaziană

Pe parcursul migrației, răpitoarele diurne utilizează coloanele de aer cald pentru a câștiga înălțime, procedeu folosit în special de acvile și păsări de tip Buteo, respectiv curenții ascendenți creați de impactul vântului cu versanții abrupti. Acest ultim procedeu este folosit mai adesea de ulii și șoimi.

Din perspectiva migrației răpitoarele diurne se împart în trei categorii:

- migratoare (acele specii unde 90% din indivizii unei populații migrează)
- parțial migratoare (acele specii unde mai puțin de 90% din indivizii unei populații migrează)
- sedentare (acele specii unde mișcările indivizilor sunt ocazionale și neregulate)

În România păsările răpitoare migrează pe un front larg, totuși sute, sau chiar mii, de exemplare se adună pe rute bine stabilite. Carpații reprezintă un obstacol natural și

influențează direcția migrației, la fel ca Marea Neagră al cărei țărm este utilizat de răpitoarele care vin din nordul Europei sau vestul Asiei.

Punctul de observare Măcin este situat în nordul Dobrogei pe ruta Via Pontica. Dealurile de la poalele munților oferă condiții favorabile pentru formarea termicelor în zilele însorite, iar culmile abrupte ale Pricopanului deviază vântul (în special vântul dinspre NE și NV) creând curenți verticali pe care păsările le utilizează pentru menținerea altitudinii de zbor.

Ritmul zilnic al migrației

